

سیاست از منظر ایت الله العظمی خامنه‌ای
به کوشش: امیر سیاحپوش

موسسه پژوهشی فرهنگی
مقره و نشریه حضرت آیت الله العظمی خامنه‌ای

www.ketab.ir

سرشناسه: سیاهپوش، امیر، ۱۳۵۵ -
عنوان و نام پدیدآور: سیاست (سیاست از منظر حضرت آیت الله العظمی خامنه‌ای (مدظله العالی))
مشخصات نشر: تهران: انتشارات انقلاب اسلامی (وابسته به مؤسسه‌ی پژوهشی فرهنگی انقلاب

اسلامی)، ۱۳۹۸

مشخصات ظاهری: ۸۴۸ ص.

قیمت: ۷۲۰۰۰۰ ریال

شابک دوره: ۸-۸۳-۸۲۱۸-۶۰۰-۹۷۸ - شابک: ۵-۸۴-۸۲۱۸-۶۰۰-۹۷۸

موضوع: خامنه‌ای، علی، رهبر جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۱۸.. سیاست داخلی

موضوع: خامنه‌ای، علی، رهبر جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۱۸.. پیامها و سخنرانیها

شناسه افزوده: مؤسسه‌ی پژوهشی فرهنگی انقلاب اسلامی

رده‌بندی کنگره: ۱۳۹۸ اف ۸ اف ۱۶۹۲ DSR

رده‌بندی دیویی: ۹۵۵/۰۸۴۴

شابشناسی ملی: ۲۴۷۰۶۷۰

سیاست از منظر آیت الله العظمی خامنه‌ای

به کوشش: امیر سیاهپوش

ناشر: انتشارات انقلاب اسلامی

(وابسته به مؤسسه‌ی پژوهشی فرهنگی انقلاب اسلامی)

شمارگان: ۲۰۰۰

چاپ اول: زمستان ۱۳۹۸

۷۲۰۰۰۰ ریال

شابک دوره: ۸-۸۳-۸۲۱۸-۶۰۰-۹۷۸ - شابک: ۵-۸۴-۸۲۱۸-۶۰۰-۹۷۸

مقدمه

سیاست، موضوعی است پیچیده و پُررمزوراز که دیرینگی بحث در خصوص آن، درازی عمر بشر است. از ابتدای شکل‌گیری گروه‌های کوچک، مسئله مدیریت و چگونگی اداره‌ی امور اجتماعی اهمیت پیدا کرد. قدرت چیست؟ آیا ضرورتی برای تشکیل حکومت در جامعه هست؟ آیا جوامع بدون حکومت می‌توانند ادامه‌ی حیات بدهند و به تکامل و تعالی دست پیدا کنند؟ در حکومت امری ضروری و گریزناپذیر است، چه کسانی صلاحیت دارند آن را در اختیار داشته باشند یا به آنها واگذار شود؟ شیوه‌ی مقبول و مشروع واگذاری قدرت کدام است؟ آفات و آسیب‌های حکومت و سیاست چیست؟ انبیای الهی چه رویکردی نسبت به قدرت و سیاست داشته‌اند؟ سؤالاتی از این دست، تازه محل بحث و تأمل اندیشمندان حوزه‌های مختلف از جمله اندیشمندان علوم سیاسی بوده است. این بحث‌ها در دوران معاصر و با ظهور دولتهای استعماری و شکل‌گیری علوم انسانی سکولار، هم از جهت مبنا و رویکرد و هم در دامنه و گستره‌ی مباحث، رنگ و بوی متفاوت‌تری پیدا کرده است. مباحثی مثل دولتهای سنتی و مدرن، نقش مردم در حکومت، مسئله‌ی دموکراسی،

مسئله‌ی آزادی، مسئله‌ی حق حاکمیت و رابطه‌ی دین و سیاست.

اندیشمندان مسلمان نیز در این میدان با اشکال گوناگون حضور داشته‌اند. ظهور انقلاب اسلامی همه‌ی ابعاد اجتماعی و سیاسی را دستخوش تغییر ساخت و امواج توفنده‌ی آن ابعاد نظری و تنوریک را هم بشدت متأثر ساخت. اندیشمندان ناچار به تأمل و گاه تجدید نظر در چهارچوب‌های متداول شدند. «شکل حکومتی بر پایه‌ی مبانی قرآن، از بعد از صدر اسلام، یک پدیده‌ی بی‌نظیر بود. چنین چیزی را که مسلمین، مشتاق آن هم بودند، سرگزشت‌ناسته بودند ببینند و توفیق آن را نیافته بودند.»^۱ از نظر رهبر معظم انقلاب ست‌الغزل کار امام، ایجاد حکومت اسلامی بود. به اعتقاد ایشان اگر فتنه‌ی کبیم چنین انقلابی بدون شعار حکومت به راه می‌افتاد - به عنوان اصلاحات و ممان کارهایی که در تأسیس عدالت‌خانه و تشکیلات مشروطیت شد - بلاسک آراء هم، یک‌دهم کار الان اهمیت نداشت؛ چون بالاخره آن خاندان میرفتند و جناح و جریانی از متدینین که قاعداً منتخبان امام، متدینین بودند روی کار می‌آمدند؛ اما آن کار چیزی بود، این کار یک چیز دیگر است. اهمیت کار امام این بود که مسئله‌ی حاکمیت اسلام را مطرح کردند. به اعتقاد ایشان «حکومت اسلامی به معنای حکومت مسلمین نیست، به معنای حکومت اسلام است، و آلا اگر فقط حکومت مسلمین باشد، حدّاکثرش این است که مسلمی در رأس کار می‌آید و رفتار شخصی او، رفتار خوبی خواهد بود؛ احیاناً نمی‌گذارد در ظواهر جامعه هم فسق و فجوری صورت گیرد؛ اما نظام کشور و اداره‌ی زندگی بر اساس اسلام نخواهد بود؛ سلیق و فرهنگها و عادات و کج‌فهمی‌های گوناگون تأثیر می‌گذارند. چیزی که جامعه‌ی اسلامی را مصونیت می‌بخشد، «حکومت اسلامی» است.^۲